

క్రీస్తు: వ్యసనాక్రాంతుడు

“అతడు తృణీకరింపబడినవాడును ఆయైను, మనుష్యుల వలన విస్మీరింపబడినవాడును వ్యసనాక్రాంతుడుగాను వ్యాధినుభవించినవాడుగాను మనుష్యులు చూడనోల్లనివానిగాను ఉండెను, ఆతడు తృణీకరింపబడినవాడు గనుక మనము అతనిని ఎన్నికచేయకపోతిమి”: యొపయా 53:3 మెస్సీయ సంబంధిత ప్రవచనమై యున్నదనుటకు ఎటువంటి సందేహప్రత్యక్ష ప్రశ్నాధ్యానము లేదు. ఈ పచనం మెస్సీయ, క్రీస్తు, అభిపేక్షింపబడిన వాని గూర్చి చెప్పుచున్నదని మనమెరుగుదుము. ఫిలిప్పు వాని రథమును చేరుకొనిపుస్తుడు, ఐతియేశీయుడైన నపుంసకుడు చదువుచుండిన వాక్యభాగము ఇదే; ఈ వాక్యభాగముతో ఫిలిప్పు “అతనికి యేసును గూర్చిన సువార్త ప్రకటించెను” (అపోస్టలుల కార్యములు 8:35).

మెస్సీయ “వ్యసనాక్రాంతుడు మరియు వ్యాధినుభవించినవాడునై” యుండవలసి యండెను. నీ జీవితము దుఃఖము మరియు బాధతోనిండియున్నట్లు నీవెప్పుడైనా అనుభూతిచెందావా? అలగైతే, రక్షకుడు, యేసు క్రీస్తు - ప్రపక్త, యాజకుడు, మరియు రాజునైన దేవుని కుమారుడు - సహితము దుఃఖముతో నిండియుండిన జీవితము జీవించాడని తెలిసికొని నీవు ఒహుగా ఓదార్పు పొందవచ్చును. యేసు “వ్యసనాక్రాంతుడు” అయియుండెనని మనము అర్థంచేసికొనవలెను. ఆయనను వెంబడించుచున్నవారముగా, ఆశాభంగములు మరియు సంతోషములేని క్షణములు అనుభవించకుండా జీవించుటకు మనము అపేక్షించకూడదు.

ఆయన అనుభవించిన దుఃఖములలో గల విచిత్రం

యేసు క్రీస్తు ఎలా “ఒక వ్యసనాక్రాంతుడు” అయియుండెనో చూడక మునుపు, దాని గూర్చిన భావన ఒక వింతైనదై యున్నదని మనము గుర్తించవలసి యున్నది. మెస్సీయయైనవాడు, దేవుని చేత అభిపేక్షింపబడినవాడు, వ్యసనము మరియు బాధతో కూడిన లక్షణములు గల జీవితమును ఎందుకు జీవించవలెను?

ఇటువంటి అభిప్రాయము యూదులకు వింతైనదిగా అగుపించయుండును. వారు ఒక విజయాభవిష్యతైన మెస్సీయ కౌరకు, తన శత్రువులను ఆయన కాళ్ళ క్రింద అణగద్దొక్క ఇక్రాయేలుకు దావీదు రాజ్యమును మరలా పునఃస్థాపనంచేయు యుద్ధశాలియైన మెస్సీయ కౌరకు ఎదురుచూస్తారు. ఇటువంటి మెస్సీయ తన విజయములనుబట్టి అట్టపోసంగా అనందిస్తూ తన సఫలతలనుబట్టి సంతోషంగా సంబరములు జరుపుకొనును. ఆయన జీవితంలో దుఃఖము కలుగుటకు హేతువుండదు, బాధనోందుటకు చోటుండదు.

ఈ అభిప్రాయము నేడీ ప్రజలకు సహాతము వింతైనదిగా అగుపించుచున్నది. ఎవరైనాగాని “ఒక వ్యసనాక్రాంతునిని” ఎందుకు శ్లాఘిస్తారు లేక వెంబడించవలెనని ఎందుకు ఆశిస్తారు? యేసు తరుచుగా వ్యసనమును అనుభవించాడు; మరియు తన జీవితాంతములో, ఆయన సిలువవేయబడినాడు, ధనవంతులు మరియు పేరుప్రభ్యాతులు గల

వారి అనుకూల స్థితిగతుల దృష్ట్యు, ఆయన ఒక విఫలుడై యుండెను. (ఆయన మృతులలో నుండే లేపబడినంత వరకు కూడా ఇది కచ్చితంగా వాస్తవమైనదిగానే అగుపించినది - కానీ ధనవంతులు మరియు పేరుప్రభూతిగాంచినవారు, అత్యధికంగా, పునఃరుత్సానమును అంగేకరించలేదు.) విఫలుడైనవానిని ఎవరు హరిస్తారు? ఓడిపోవానిని వెంబడించుటకు ఎవరు ఇష్టపడుతారు? జీవితమంతా వ్యసనముతో నిండి యున్న ఒకనిని మనము చూచునప్పుడు మనము అతని గూర్చి తాళుకొనవచ్చును లేక జాలిచూపించవచ్చును, కానీ మనము అతనిని ప్రశంసించుటకు లేదా అతనిని వెంబడించుటకు అవకాశము లేదు.

జి. సి. బ్రూవెర్ ఈ అభిప్రాయమును ఇలా వ్యక్తము చేసాడు:

“వ్యసనాక్రాంతుడైన ఒకడు ... లోకమునకు ఆదర్శప్రాయమై యుండునా? నిట్టార్యులు విఫలము, దుఃఖము చేత నిండియుండి, ఏడ్చుచుండువాని యొదుటికి వచ్చి మానవులు వంగి నమస్కరించుటకు ఆశిస్తారని నీపునుకొండువా? మానవుని స్వఫావము అది కాదు; మనము ఒకలమైనవాడు, నిర్మయస్తుడు, ఎవరికి లొంగనివాడు మనకు కావాలి. మనము వీరహూళచేయువారమై యున్నాము ...”

... బలము మరియు సాహసంగల వారిచే మనము భాగా ఆకర్షితులమగుచు మనస్సులు రంజింపజేయబడున్నాము: దేనికి భయపడక ప్రతి దానిని సాహసిపేతంగా ఎవరొన్నపారి చేత

లోకం శార్యముతో నిండినయున్న కట్టు కథలు విసుటకు అతిగా ఇష్టపడుచున్నది ... గంభీరము, పవిత్రము మరియు మనస్సును కరిగించెడు విషయాలకు బదులుగా, సుశుద్ధిచేసి మరియు ఆశ్చర్యము కలిగించుని మరియు వినోదం కలిగించు విషయాలను లోకము కోరుకొనుచున్న సంగతి కూడా వాస్తవమే. మనమ్ములు వెక్కిపెక్కి ఏడ్చుటకు మరియు మూలగుటకు బదులుగా సంగీతప్రియులగుచు హస్యంతో కూడిన నవ్వలాటను ప్రేమించున్నారు.¹

ఆది వింతైనదిగా అగుపించుచున్నప్పటికిని, యేసు “ఒక వ్యసనాక్రాంతుడు” అయియుండెను మరియు మనస్యులందరు ఆరాధించుచు సేవించవలసిన మేస్సీయ, రాజు, ఆయనే అని మనము ప్రకటించుచున్నాము!

అయినకు వ్యసనములు కలిగిన సందర్భములు

యేసు ఎందుకు “ఒక వ్యసనాక్రాంతుడు” అయియుండెను? ఆ వ్యసనము ఎందువలన కలిగినది?

మొదటిదిగా, ఒక మానవుడుగా, ఆయన అందరూ అనుభవించు అదే విధమైన అనేక దుఃఖములు అనుభవించాడని, మనము నిస్సంగోచరంగా భావించుకొనవచ్చును. బహుశా, ఆయన సజరేతు నగరంలో పెరిగి పెద్దవాడగుచుండగా, యోవసులకు సామాన్యంగా ఎదురగు అనేక ఆశాభంగములను ఆయన ఎరిగియుండును. ఆయన కుటుంబ సభ్యులలో లేక పొరుగువారిలో లేక స్నేహితులలో కొండరు మరణించి యుండురు, గనుక ఆయన ప్రియులైనవారి మరణము కలుగజేయు దుఃఖపూరితమైన బాధను తట్టుకొనవలసిన పరిస్థితిలేర్పడి యుండును. ఆయన జీవితము ప్రతి ఇతరుని జీవితము వంటిదై యుండినందునబట్టి - ఆయన ఏ పాపముమైనను చేయలేదను విషయం మినహాయించి - లోకములో ప్రతిచోట నున్న ప్రతి ఒకరు సామాన్యంగా అనుభవించు గాయములు మరియు

నష్టములకు గురికాకుండా ఆయన కాపాడబడినవాడు కాదు.

రెండవదిగా, యేసు దుఃఖమును అనుభవించిన పెక్కు సందర్భములను, ఆయన కన్నీరు కార్యానట్లు చేసిన సందర్భములను, సువార్తలు వ్యాధించుచున్నవి. ప్రతి సందర్భములోను, ఆయన అనుభవించిన దుఃఖమునకు గల హేతువు గమనార్థమైనదై యున్నది.

1. యొరూషలేము ఆయనను తృణికరించుటనుబట్టి యేసు దుఃఖమును వ్యక్తము చేసాడు. మత్తయి 23:37-39లో, యేసు యొరూషలేము గూర్చి విలపించిన విషయాన్ని మనము చూడగలము:

“యొరూషలేమా, యొరూషలేమా, ప్రవకలను చంపుచును నీ యొద్దకు పంపబడినవారిని రాళ్ళతే కొట్టుచును ఉండుదానా! కోడి తన పిల్లలను రెక్కల క్రిందికేలాగు చేర్చుకొనునో ఆలాగే నేనును నీ పిల్లలను ఎన్నో మారులు చేర్చుకొనవలనని యుంటిని, గాని మీరు ఒల్లకపోతిరి. ఇది మొదలుకొని, ‘ప్రభువు పేరట పచ్చవాడు స్తుతింపబడుగాకని’ మీరు చెప్పవరకు నన్ను చూడరని మీతో చెప్పుచున్నాను!”

యేసు పై మాటలను ఉచ్చరించినప్పుడు, ఆయన స్వరంలో వ్యక్తమగుచుండిన బాధను మరియు కళలోనీ కన్నీరు తెలుపుచుండిన వేదనను మనము ఊహించుకొనవచ్చును. ఆయనకెందుకంత బాధ? ఎందుకనగా ఆయన యొరూషలేము ప్రజలను ఎంతో ప్రేమించాడు. వారిని రక్షింపగోరాడు, మరియు రక్షింపబడుటకు వారు తృణికరించినందు వలన నిండుగా మెండుగా బాధనొందాడు.

యేసు మానవాళి కొరకు ఎంత గొప్ప ప్రేమ కలిగియుండెను కదా! యొరూషలేము యేసుకు ఏమీ (ఏ మేలును) చేయలేదు; మొత్తముమీద, అచ్చబీ వాస్తవ్యులు ఆయనను తృణికరించారు, మరియు వారు త్వరలోనే ఆయనను సిలువవేయుదురని యేసు ఎరిగియుండెను. అయినప్పటికిని, యేసు వారిని ఎంతో ప్రేమించాడు గనుక ఆయన వారిని రక్షింపగోరాడు. అయితే ఆయన అనుగ్రహించుండిన ఆశీర్వాదములను అంగీకరించుటకు వారు అయిప్పటడుట ఆయన వారిని రక్షింపకుండుటకు అష్టవచ్చిన ఒకే ఒక విషయమై యున్నది. ఆయన యొద్దకు వచ్చుటకు నిరాకరించిన పావుల గూర్చి యేసు పరితాపము నొందుచు ఏడ్డాడు.

2. యేసు లాజరు సమాధి యొద్ద ఆయనకు కలిగిన దుఃఖమును బయటకు అగుపర్చాడు. లాజరు మరణము గూర్చిన వివరము యోహోను 11వ అధ్యాయం తెలియజెప్పుచున్నది. లాజరు మరియు అతని ఇద్దరు సహాదరీలు, మరియు మరియు మార్త, బేతనియలో నివసించుచుండిరి మరియు యేసునకు ప్రియమైన స్నేహితులై యుండిరి (యోహోను 11:5). లాజరు అనారోగ్యస్తుడెనందున అతని అనారోగ్య పరిస్థితి గూర్చిన వార్తను అతని ఇద్దరు సహాదరీలు యేసునకు కబురంపినప్పుడు, యేసు ప్రభువు వెంటనే బయలుదేరి రావాలని మరియు రాగానే లాజరును స్వస్థపర్చాలని వారాశించారు. దానికి బదులుగా, యేసు ఆయన ఉన్న చోటనే ఉండిపోయి బేతనియకు బయలుదేరక మునుపు యింకా రెండు రోజులు జాప్యం చేసాడు. ఆయన బేతనియకు వచ్చేటప్పటికే, లాజరు మృతిచెంది నాలుగు రోజులు గతించిపోయాయి (యోహోను 11:17). మార్త మరియు మరియు, యేసు రాగానే, “ప్రభువా, నీవిక్కడ ఉండిన యెడల, నా సహాదరుడు చాపకుండును” అని పలికారు

(యోహోను 11:21, 32). ఆ తరువాత ప్రాయబడియున్న వాక్యభాగము ఈ విధంగా ఉన్నది,

ఆమె [మరియ] ఏడ్చుటయు, ఆమెతో కూడ వచ్చిన యూదులు ఏడ్చుటయు, యేసు చూచి కలవరపడి ఆత్మలో మూలుగుచు, “అతని నెక్కడనుంచితిరి” అని అడుగగా, వారు “ప్రభువా, వచ్చి చూడుము” అని అయసతో చెప్పిరి. యేసు కన్నీళ్లు విడిచెను. కాబట్టి యూదులు, “అతనిని ఏలాగు ప్రేమించెనో చూడడి” అని చెప్పుకొనిరి (యోహోను 11:33-36).

“యేసు కన్నీళ్లు విడిచెను” (యోహోను 11:35): ఈ వచనం బైబిలంతటిలో అతి చిన్న వచనమై యున్నది, కానీ అది ఎంతో గొప్ప అర్థవంతమైనదై యున్నది. యేసు ఎందుకు ఏడ్చాడు? యేసు లాజరును అత్యధికంగా ప్రేమించినందునుబట్టి యే ఆయన ఏడ్చుచుండెనని యూదులు అనుకొన్నారు, ఇది పాక్షికంగా సత్యమే. విదివిమైనా, ఆయన అతి త్వరలో లాజరును మృతులలో నుండి లేపబోవుచున్నాడని యేసు ఎరిగియుండినందు వలన (యోహోను 11:11), లాజరు మృతిచెందియున్నాడను వాస్తవము ఆయన అంతగా ఏడ్చుటకు కారణమైయుండదు. కానీ, ఇతరులు సహాతము ఏడ్చుచుండుట గమనించుచుండిన యేసు తన సహానుభూతిని తెలియజేయుటకు కన్నీరు కార్యాదు. వారికి కలుగుచుండిన దుఃఖమును వారితోపాటు ఆయన కూడ అనుభూతిచెందాడు. యేసు తదనుభూతిని అనుభవించాడని చెప్పుకొనుట ఉత్తమము. వారికి కలుగుచుండిన దుఃఖమునే ఆయన కూడ అనుభవించుచుండెను. కాబట్టి, ఆయన ఏడ్చాడు.

3. ఆనస్తుమగుచుండిన ఆయన మరణము గూర్చి యేసు తన దుఃఖమును అభీవ్యక్తము చేసాడు. ఆయన మరణ గడియలు సమీపించుచుండగా, యేసు కలవరపడెనని సువార్తలు మామూలుగా మనకర్థమయ్యేలా తెలియజేప్పుచున్నవి. యోహోను 12:27, 28లో ఇలా ప్రాయబడి యున్నది,

“ఇప్పుడు నా ప్రాణము కలవరపడుచున్నది; నే నేమందును, ‘తండ్రి, యి గడియ తటస్థింపకుండ నన్ను తప్పించుము?’ అయినను ఇందుకోసమే నేను ఈ గడియకు వచ్చితిని. తండ్రి, నీ నామము మహిమపరచుము” అని చెప్పేను. అంతట: “నేను దానిని మహిమపరచితిని, మరల మహిమపరతును” అని యొక శబ్దము ఆకాశము నుండి వచ్చేను.

యోహోను 13:21 ప్రకారము, యేసు “ఆత్మలో కలవరపడి, ‘మీలో ఒకడు నన్ను అప్పగించునని, మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నానని’ రూఢిగా చెప్పేను.”

యేసునకు ముందుండిన ఆయన మరణము - ఆయన అనుభవించ్చెనై యుండిన నొప్పి మాత్రమే కాదు, కానీ దానిలో దాగియుండిన ఆశాభంగములు సహాతము - ఆయనకు వ్యసనము కలుగజేసినది. వాగ్గారము చేయబడిన రాజ్యమును ఆయన ప్రవేశపెట్టాలై యున్నాడని అంతాచేసిన తరువాత కూడ వారు ఆయనను తృణీకరించుటనుబట్టి ఆయన దుఃఖించాడు. ఇంతేగాక, ఎడతెరపిలేకుండా మూడు సంవత్సరములు వారితో కూడ సహవసించుచూ బోధించిన తరువాత, ఆయన శిష్యులు త్వరలో ఆయనను అప్పగిస్తారు, ఎరుగనని బొంకుతారు, మరియు ఆయనను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోతారని ఆయనకు ఎరుకయ్యాడి. గనుక ఆయన కలవరపడుటలో ఆశ్చర్యమేమున్నది!

సహజంగానే, “బక వ్యసనాక్రాంతుడు”గా క్రీస్తు యొక్క చిట్టచివరి చిత్రీకరణము గెత్తేమనే తోటలో చిత్రీకరింపబడినది. ఈ దృశ్యమును మార్పు ప్రాసిన సువార్త ఇలా వర్ణించుచున్నది:

“వారు గెత్తేమనే అనబడిన చోటునకు పచ్చినప్పుడు, ఆయన - నేను ప్రార్థనచేసి వచ్చువరకు మీరిక్కడ కూర్చుండుడని” తన శిష్యులతో చెప్పి పేతురును యాకోబును యోహోనును వెంటబెట్టుకొనిపోయి, మిగుల విభ్రాంతి నొందుకును చింతాక్రాంతుడగుటకును ఆరంభించెను. అప్పుడాయన - నా ప్రాణము మరణమగునంతగా దుఃఖములో మనిగియున్నది; మిఅిక్కడ ఉండి మెలకువగా నుండుడని వారితో చెప్పి

స్వస్ఫంగా, ఈ సందర్భంలో యేసు “బక వ్యసనాక్రాంతుడు” అయియందెను. ఆయన కన్నీరు కూడా కార్యాదా? “శరీరధారియై యున్న దినములలో, మహా రోదనముతోను కన్నీళ్తతోను, తన్న మరణము నుండి రక్షింపగలవానికి ప్రార్థనలను యచనలను సమర్పించాడు, ...” అని ప్యాల్టీ పత్రిక రచయిత చెప్పుచున్నాడు (ప్యాల్టీయులకు 5:7ఎ).

యేసు గెత్తేమనే వనములో అనుభవించిన దుఃఖము మున్మందుండిన అగ్నిపరీక్షకు సంబంధించినదై యుండెను. ప్రజలు చావును ఎదుర్కొనుప్పుడు వారు సర్వసాధారణంగా అనుభవించు దుఃఖమును ఆయన కూడా అనుభూతిచెందాడు. సిలువవేయబడినవారు ఎరిగియుండిన మరణము కలుగజేయు శూలనొప్పిని, సిలువ మీద, ఆయన పంచుకొన్నాడు. ఏదివైనా, దానిని మించి, ఆయన మానవాళి పాపమును భరించాడు. ఏ పాపము చేయనివాడు ఇప్పుడు పాపమయ్యాడు; మన సమస్త పాపములనుబట్టి ఆయన శిక్షింపబడెను (2 కొరింథియులకు 5:19-21). ఈ వాస్తవము ఆయన బాధను సిలువమరణము నొందిన ఇతరులు అనుభవించిన దాని కంటే మరి ఎక్కువ తీవ్రతరము చేసినది.

ఆయన వ్యసనముల ప్రామాణ్యత

ఇహ లోక జీవితంలో యేసు అనుభవించిన వ్యసనములు మనకేమని అర్థమిచ్చుచున్నవి? ఆయనను వెంబడించుచున్నవారముగా, ఆయన విలువలను మనము పంచుకొనవలసి యున్నది; ఆయనకు దుఃఖము కలుగజేసిన ప్రతి విషయమునుబట్టి మనము కూడ దుఃఖించవలెను.

1. యేసు యొరూషలేము గూర్చి విలపించిన విషయము పాపము యొక్క గాంభీర్యమును మరియు అల్టై పాపములో నుండి మనలను రక్షింపవలెనని ఆయన కలిగియున్న కోరికను ప్రదర్శించుచున్నది. మత్తుయి 23:37లోను లూకా 13:34లోను ప్రాయబడిన ఆయన మాటలు శోకము మరియు పాపమునకు సంబంధించిన రెండు సత్యములను తేటపర్చుచున్నవి. మెదటీగా, పాపులు నశించినప్పుడు, వారి పాపముల నుండి వారిని రక్షింపగాల ఒకే ఒక్కసిని త్రయోక్కరించుటకు వారు ఎంపికచేసికొనుటయే ఎల్లప్పుడు వారు నశించుటకు గల కారణమై యున్నది. ప్రతి ఒక్కరు రక్షింపబడవలెనని యేసు కోరుచున్నాడు: “ఎవడైనను” ఆయన శిష్యుడు కావచ్చును (మత్తుయి 16:24); ఇష్టపడుచున్న “ఎవడైనను” ఆయన యందు విశ్వసించి రక్షింపబడవచ్చును (యోహోను 3:16). “అందరు” మారుమానస్య పొంది రక్షింపబడవలెనని దేవుడు కోరుచున్నాడు (2 పేతురు 3:9). క్రీస్తు ద్వారా సమకూర్చబడిన కృపాసహితమైన రక్షణ ప్రతిపాదనను కొందరు తృణీకరించుట అందరు రక్షింపబడకపోవుటకు గల ఒకే ఒక

కారణమై యున్నది! ఆయన తన శత్రువులను సహితము రళ్ళింపవలెనని ఈ లోకమునకు వచ్చాడు, కానీ వారు “బల్లరేరీ” అదే విధంగా తమ్మును తాము యేసునకు అప్పగించుకొని రక్కింపబడుటకు ఇష్టపడనివారు ఈ రోజుల్లో కూడ కొందరున్నారు. రెండవదిగా, క్రీస్తును తృణికరించుట దుఃఖమునకు మాలకారణమై యున్నది. మారుమనస్సు నొంది ఆయన వైపు మళ్ళీటకు ప్రజలు నిరాకరించినప్పుడు మనము యేసు అనుభవించిన దుఃఖమును పంచుకొనవలెను. పాపుల యేడల యేసుని ప్రియమెట్టిదో అదే ప్రేమను మనము కూడ వారి పట్ల కలిగియుండవలెను. తప్పిపోయిన గొట్టె, పోగొట్టుకొనబడిన నాచెము, మరియు తప్పిపోయిన కుమారుల గూర్చిన ఉపమానములలో నుండి (లూకా 15) ఇది మనము నేర్చుకొనుటకు ఉద్దేశింపబడిన ఒక పారమై యున్నది. యేసు ప్రేమించుచున్నట్టే మనము కూడ పాపులను ప్రేమించినప్పుడు, రక్కణ ప్రతినిధినను వారు నిరాకరించుటనుబట్టి ఆయన ఏడ్చినట్టే మనము కూడా ఏడుస్తాము.

2. మనము ఏడ్చినప్పుడు యేసు మనతో కూడ తన సహానుభూతిని తెలియజేయునని యేసు లాజరు సహాది యెద్దు అనుభవించిన దుఃఖము చూచించుచున్నది. లాజరు సమాధి యెద్దు ఏడ్చుచుండిన వారితోపాటు ఆయన ఏడ్చినట్టే, మనము దుఃఖించినప్పుడు మన దుఃఖమును సహితము ఆయన అనుభూతి చెందును. ఇతరులు దుఃఖించినప్పుడు మనము కూడ తదనుభూతిని లేదా సహానుభూతిని అనుభవించుచున్నవారమై యుండుట ద్వారా మనము ఆయన చూపిన మాదిరిని అనుకరించవలెను. “సంతోషించు వారితో సంతోషించుడి, మరియు ఏడ్చువారితో ఏడ్చుడి” అని పాలు ప్రాసాదు (రోమీయులకు 12:15).

3. మన రక్కకుడు మన రక్కణ నిఖితము అమూల్యమైన మూల్యము చెల్లించాడని యేసు గిత్తేమనే తోటలో అనుభవించిన దుఃఖము మనకు గుర్తుచేయుచున్నది. ఆయన వేదనను అర్థంచేసికొనుటకు మనము ప్రయత్నించుచున్నప్పుడు, మనలను మన పాపముల నుండి విడిపించి స్వతంత్రులనుగా చేయుటకు అట్టి అనుభవమును సహితము అనుభవించుటకు ఆయన ఇష్టపుచుండనని మనము సంతోషించి ఆనుందించవలెను ఒక సమయంలో విరుద్ధమైన భావాలు కలుగుచుండగా, ఆయన గిత్తేమనే వనములో అనుభవించిన దుఃఖమునబట్టి మనము సంతోషించవచ్చును. ఆయన కార్పిన కన్నీరు మన రక్కణ మార్గమును సరాచము చేసినది.

ముగింపు

యేసు క్రీస్తు నిజముగా “ఒక వ్యసనాక్రాంతుడు” అయియుండెను. ఏదిఏమైనా, దుఃఖపూరితమైన ఆయన జీవితములో నుండి గొప్ప దీవెనలు పుట్టుకొచ్చినవి. పాపమనడి ఊచిలో పడిపోయి నశించుచుండిన వారి పరిస్థితి గూర్చి ఏడ్చునంతగా యేసు వారిని ప్రేమించినందు వలన మనము దీవింపబడుచున్నాము. ఒక స్నేహితుని మరణమునబట్టి ఏడ్చునంతటివాడును మనతో కూడ మన దుఃఖములను అనుభవించుటకు చాలిన మానవుడై యుండెనని తెలిసికొనుచు మనము దీవింపబడుచున్నాము. ముఖ్యముగా, మనకు క్షమాపణను మరియు నిత్యజీవమును సంపాదించుటకు గిత్తేమనే వనములోని దుఃఖమును మరియు గౌర్గొత్తాలోని వేదనను అనుభవించుటకు యేసు కనుపర్చిన ఇష్టము ద్వారా మనము దీవింపబడుచున్నాము. ఆయన దుఃఖములో నుండి మనకు రక్కణ కలిగినది.

యేసు ఎదుర్కొన్న అగ్నిపరీక్షలు మరియు ఆశాభంగములు, ఆయనకు కలిగిన బాధ మరియు దుఃఖము, మరియు ఆయన అనుభవించిన వేదనతో కూడిన సిలువ మరణము జీవమును - అంతలేని, నిత్య జీవమును - ఉధ్వావింపజేసినవి. ఆయన మరణించిన పిదప పునరుత్థానుడయ్యాడు; పునరుత్థానుడైన తరువాత ఆరోహణదై మహిమపర్చబడినాడు. విశ్వసనీయమైన క్రిస్తవునికి, అతడనుభవించు కష్టము మరియు హింసలతో కూడిన జీవితము అతనికి నిత్య మహిమయును కిరీటమును తెచ్చిపెట్టును! యేసు మార్గమే నిత్య జీవమునకు బాటర్చు యున్నది (యోహోను 14:6; 11:25, 26). ఆయన దుఃఖము మనకు జీవమైయున్నవానిని వెంబడించుటకు మనము సంతోషించవలెను!

సూచన

¹G. C. Brewer, “Christ, The Man of Sorrows,” *Christ Crucified – A Book of Sermons* (Nashville: B. C. Goodpasture, 1952), 72-73.